

Νίκος Ξηρουδάκης

Έφυγε από τη ζωή την Πέμπτη 26 Αυγούστου 2021 ο **Γιάννης Καρυπίδης**. Αιφνίδια, από ανακοπή καρδιάς. Στη Θεσσαλονίκη, όπου είχε μεταβεί από τη Σύρο όπου διέμενε τα τελευταία χρόνια, για να δει τον πατέρα του.

Κηδεύτηκε την Τρίτη 31 Αυγούστου στον τόπο καταγωγής του, την Καβησό Αλεξανδρούπολης.

Μεγαλωμένος στην Κομοτηνή, σπούδασε στην Πολυτεχνική Πάτρας. Ήταν μέλος του Γραφείου Σπουδάζουσας Πάτρας του Ρήγα Φεραίου. Πρωτοστάτησε στην κατάληψη του 1977 - 1978, την πρώτη κατάληψη πανεπιστημίου μεταδικτατορικά στην Ελλάδα. Η κατάληψη αυτή, *“αριστερίστικη”* και *“εξτρεμιστική”* για τις ηγεσίες της επίσημης αριστεράς της εποχής, έσπασε ένα *ταμπού* ανοίγοντας το δρόμο για τις νικηφόρες **καταλήψεις του 1979** που, δύο χρόνια αργότερα, έστειλαν στα αζήτητα τον ψηφισμένο από τη Βουλή- **νόμο 815** του Καραμανλή για την Ανώτατη Παιδεία.

Στη διάσπαση του του Ρήγα Φεραίου το 1978, ο Γιάννης ακολούθησε την Β' Πανελλαδική. Πολύπλευρη προσωπικότητα με πολυσχιδή διαδρομή ζωής, παρακολούθησε σπουδές σκηνοθεσίας με πρώτη ταινία του την *“Πρόβα”*. Ακολούθησαν πολλές άλλες ταινίες και ντοκιμαντέρ σε μια στρατευμένη καλλιτεχνική πορεία ανάδειξης κοινωνικών προβλημάτων και κινημάτων καθώς και σημαντικών κινητοποιήσεων.

Αναφέρουμε χαρακτηριστικά *“Της γης το χρυσάφι”*, το *“Άπληστον κέρδος”* και το βραβευμένο στο 12 Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης *“Γάζα, ερχόμαστε”* -σε συνεργασία αυτό με τον **Γιώργο Αυγερόπουλο**- με αναφορά στους αγώνες των κατοίκων της Χαλκιδικής, της Θράκης, των Βαλκανίων και, βέβαια, της Γάζας. Συμμετείχε δύο φορές στην αποστολή *“Ένα καράβι για τη Γάζα”*, τη δεύτερη μάλιστα συνελήφθη μαζί με πολλούς άλλους αγωνιστές από τις δυνάμεις καταστολής του ισραηλινού κράτους.

Χαρακτηριστικό της τέχνης του, αλλά και της ζωής του, είναι η οπτική γωνία που εκάστοτε υιοθετεί, το *“πού στήνει την κάμερα”*: Τόσο για τους αγώνες κατά των σύγχρονων χρυσοθήρων, όσο και για το σπάσιμο του εμπάργκο της Γάζας, δεν έχει εξωτερική ματιά στα γεγονότα, τα βλέπει από μέσα, συμμετέχοντας ενεργά ο ίδιος. Χαιρόταν να αναφέρει ότι ήταν ο λοστρόμος του πλοίου και *“έδεσε κάβο”* με τα χέρια του στη Γάζα, όταν έσπασε το εμπάργκο μετά από 48 χρόνια. Η Τέχνη, είναι ζωή. Αλλά και η ζωή, είναι τέχνη.

Το 1987 συμμετείχε δραστήρια στη δημιουργία του ραδιοφωνικού σταθμού “Ράδιο Κυκλάδες” με έδρα τη Σύρο.

Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης της Κερατέας, ο Γιάννης έδωσε το *παρών*, όπως και σε πολλές άλλες κινητοποιήσεις και συλλογικότητες ανά την Ελλάδα, όπου διοργανώθηκαν προβολές ταινιών του με εκδηλώσεις και συζητήσεις.

Γιάννη, να είσαι σίγουρος: Τίποτα δεν πάει χαμένο...

Ακολουθούν βίντεο και σημειώσεις για τον Γιάννη Καρυπίδη:

Αποσπάσματα από την ταινία “Άπληστον κέρδος” του Γιάννη Καρυπίδη. Μιλάει ο αξέχαστος Τόλης Παπαγεωργίου:

Συνέντευξη του Γιάννη για την παραπάνω ταινία στο τηλεοπτικό κανάλι της Θεσσαλίας TRT:

Γάζα Ερχόμαστε:

Ανάρτηση του Νασίμ Αλάτρας για τον Γιάννη Καρυπίδη:

Καλό Ταξίδι .. Σύντροφε, Αδερφέ, Φίλε και Σκηνοθέτα Γιάννη Καρυπίδη . .

Ήσουν από τους πιο απλούς και λιτούς ανθρώπους που γνώρισα. Όταν ξεκινήσαμε τα γυρίσματα του ντοκιμαντέρ “Γάζα Ερχόμαστε” δεν περίμενα ποτέ ότι ο σκηνοθέτης του θα έμεινε σε σπίτι παράγκα .. ούτε θα έμεινε σε χειροποίητο κόσμημα τσαντίρι σε παραλίες. Όταν σε πρωτογνώρισα στο σπίτι του Βαγγέλη με τους ήρωες μου, που έσπασαν για πρώτη φορά τον αποκλεισμό της Γάζας, δεν ήξερα ότι είσαι σκηνοθέτης και ούτε εσύ το έλεγες .. ένας σύντροφος το είπε και ότι είχες πάρει τη κάμερα για να καταγράψεις το ταξίδι προς τη Γάζα, όπως είχατε συμφωνήσει. Εσύ όμως μπήκες με τα μούτρα στο μεγάλο γεγονός.. στην επαναστατική αυτή πράξη και άφησες χάμω τη κάμερα. Και γελάγαμε και έλεγες “τι να γράψω ..αφού το ζω .. είναι ένα πραγματικό όνειρο”. Θυμήθηκα λίγα λεπτά μετά ότι ο Τσε πήγε με τον Φιντέλ στη Κούβα ως ιατρός αλλά στη κρίσιμη στιγμή άφησε τη ιατρική τσάντα και πήρε το όπλο.

Την απόφαση μέσα μου την είχα πάρει και στην είπα δυο μέρες μετά ότι θέλω να είσαι σκηνοθέτης του ντοκιμαντέρ.. γιατί θέλω το ντοκιμαντέρ να πάρει τη ματιά σου .. αυτά που έβλεπες εσύ.. και όλοι οι σύντροφοι και φίλοι το κατάλαβαν αυτό και εργάστηκαν γι αυτό. Θυμάμαι πολλά από αυτά που έκανες στα γυρίσματα και έμαθα πολλά πολλά από σένα ήσουν δάσκαλος. Γυρίσαμε όλη την Ελλάδα από πάνω μέχρι κάτω και στη Κύπρο πήγαμε. Δεν ήθελες να αφήσουμε κανένα από αυτούς που αγωνίστηκαν και έπαιξαν ρόλο στον αγώνα για να σπάσουμε τον αποκλεισμό της Γάζας.

Όταν πήρες στα χέρια σου το βραβείο του καλύτερου ντοκιμαντέρ εκδικήθηκες όλους αυτούς που σε είχαν στη γωνία, γιατί δεν ήθελες να τους μοιάζεις.. όταν τους είπες : “Αυτή είναι η εκδίκηση της Γυφτιάς” κατέβασαν τα κεφάλια.

Ξέρω αδερφέ και σύντροφε Γιάννη πως έχεις πολλές όμορφες φωτογραφίες ..ίσως καλύτερες από αυτήν εδώ που αναρτώ .. αλλά εσύ αυτήν λάτρευες περισσότερο από όλες

... Γιατί θυμίζει τον ψαρά που δεν πιστεύει σε σύνορα και Τείχη .. που πιστεύει ότι οι θάλασσες πρέπει να είναι ελεύθερες και ανοιχτές για όλους τους λαούς και πολίτες ..

Αυτό ήθελες και εσύ για τους ψαράδες της αποκλεισμένης Γάζας .. να μπορούν ακόμα και στην Ελλάδα και σε όλο τη Μεσόγειο να ταξιδεύουν όπως έκαναν χιλιάδες χρόνια. ..

Να είσαι σίγουρος Γιάννη πως εκεί που θα είσαι θα βλέπεις από ψηλά την μάχη απελευθέρωσης της Παλαιστίνης .. αυτό το κομμάτι γης που λάτρευες περισσότερο από πολλούς ακόμα Παλαιστινίους ..γιατί έβλεπες ότι είναι πυξίδα και η πυξίδα δεν αλλάζει σημείο αναφοράς ..

Καλό Ταξίδι Σύντροφε ..Αδερφέ ..Φίλε και Σκηνοθέτα

ΑΘΑΝΑΤΟΣ.....

Ο Αγώνας συνεχίζεται .....

Τα τέσσερα κομμάτια του ντοκιμαντέρ όπως προβλήθηκαν στο Αλ-Τζαζίρα:

